

TALK & FILMVISNING

ROSE ENGLISH & STINE HEBERT I KINO KULTUR RINGSTED

13.00-14.00	Finissage på 'The Surface That Has To Be There For The Shadow To Reveal Itself' på Ringsted Galleriet
14.00-14.30	Pause
14.30-15.00	Talk med Stine Hebert & Rose English i KINO Kultur Ringsted
15.00-15.15	Kort pause med drinks & snacks
15.15-16.45	Screening af 'The Gold Diggers'
16.45-17.00	Afslutning

THE GOLD DIGGERS (1983 35mm s/h 87 min)

Manuskript af Lindsay Cooper, Rose English og Sally Potter; instrueret af Sally Potter; art director Rose English; soundtrack af Lindsay Cooper; filmet af Babette Mangolte; redigeret af Sally Potter; produceret af British Film Institute. Med Julie Christie, Colette Laffont, Jacky Lansley, David Gale, Phil Minton, Thom Osborn, Trevor Stuart, Hilary Westlake og George Yiasoumi.

Første gang vist på London Film Festival, 28. november 1983. Efterfølgende på National Film Theatre, London; Berlin Film Festival (Zitty-prisen); Florence Women's Film Festival (bedste eksperimentelle film); Melbourne Filmfestival; Toronto Festival of Festivals og Channel 4 tv. BFI DVD udgivet 2009.

THE GOLD DIGGERS er et nøgleværk i de tidlige 80'ers feministiske filmproduktion. Fremstillet med et rent kvindeligt crew, hvoraf hvert medlem modtog samme løn, filmet af Babette Mangolte og med soundtrack af Lindsay Cooper, omfavner filmen en radikal og eksperimenterende fortællestruktur. Celeste (Colette Laffont) er IT-funktionær i en bank, der bliver fascineret af forholdet mellem guld og magt. Ruby (Julie Christie) er en gådefuld filmstjerne på jagt efter sin barndom, sine egne minder og sandheden om sin identitet. Da deres veje krydses, fornemmer de, at der kunne være en forbindelse mellem den mandlige kamp for økonomisk overherredømme og kvindeidealet som et mystisk men "impotent skønhed".

Fra 1974 til 1983 samarbejdede English i stor stil med instruktøren Sally Potter, og igennem en årrække delte de hjem i forskellige squats i London. Med English' baggrund i performancekunst og Potter i dans, opererede de i kunstscenens undergrundsmiljø, hvor de sammen var i stand til at rykke grænserne for, hvad der var muligt og udfordre de daværende hierarkier. De brugte deres hjem aktivistisk som et arbejds- og visningsrum i protest mod tidens ejendomsspekulation og ubetalelige boligvilkår. Det politiske klima i Storbritannien i midten af 70'erne var præget af tårnhøj inflation, Margaret Thatcher tiltrådte som leder af det konservative parti, og en stigende fascisme gav sig til udtryk i populariteten af partiet The National Front.

FACTS: Rose English (b. 1950 i Hereford, GB) brød igennem på den konceptuelle og feministiske kunst- og dansescene i 1970'ernes England for derefter at blive en af de mest indflydelsesrige performancekunstnere i dag. Hendes unikke, tværfaglige værker kombinerer elementer fra teater, cirkus, opera og poesi for derved at udforske temaer såsom kønspolitik, kunstnerisk identitet og nærværets metafysik. English har udført performances i skøjtehallen; ved Royal Court Theatre og Tate Britain i London og i Lincoln Center i New York; og har samarbejdet med heste, tryllekunstnere og akrobater for at skabe legendariske, stedsspecifikke performances og spektakulære scenestykker. Hendes værker spænder fra stedsspecifikke performances og samarbejder i 1970'erne, herunder Quadrille, Berlin og Mounting, til hendes anmelderroste soloptrædener i 1980'erne, herunder Platons stol og The Beloved til hendes store spektakulære forestillinger i 1990'erne, herunder Walks on Water, The Double Wedding og Tantamount Esperance. English arbejder også indenfor andre medier såsom film og installationskunst. Hun er i øjeblikket aktuel med en stor, retrospektiv soloudstilling på Museum der Moderne Salzburg (AU) og er medproducent på spillefilmen, The Gold Diggers (1983) instrueret af Sally Potter. Hendes værker indgår i en lang række samlinger heriblandt Tate (UK) og Sammlung Verbund (AU).

Stine Hebert er kurator, forsker og kunsthistoriker med base i København. Hun er co-director på HEIRLOOM center for art and archives og associate professor på forskningscentret PASS - Center for Practice-based Art Studies på Københavns Universitet. Tidligere har hun fungeret som dekan for Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO), rektor for Det Fynske Kunstakademi og konstitueret direktør for BAC - Baltic Art Center. Hebert har desuden haft kuratorstillinger ved Kunsthall Charlottenborg og Malmö Kunstmuseum og har i en årrække praktiseret som freelance-kurator med fokus på undersøgelser af kunstneriske produktionsforhold.

Udstillingsprogrammet 'X' består af fire soloudstillinger med Mogens Jacobsen, Miriam Kongstad, Filip Vest og Rose English på Ringsted Galleriet mens et event program finder sted på KINO Kultur Ringsted - en af Danmarks ældste biografer. For mere information om KINO Kultur Ringsted og dets filmprogram, kontakt: KINO Kultur Ringsted, Tinggade 9, 4100 Ringsted / kinokultur.dk

Udstillingen 'The Surface That Has To Be There For The Shadow To Reveal Itself' & udstillingsprogrammet 'X' er venligst støttet af:

DET OBELSKE FAMILIEFOND

NY
CARLSBERG
FONDET
NEW CARLSBERG FOUNDATION

K:
Statens
Kunsthøj

Ringsted
Kommune

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

Kulturregion
Midt- og Vestsjælland

AUGUSTINUS FONDEN

Brand af 1848 Fond

Ulla og Erik
Hoff-Clausens
Familiefond

For første gang siden produktionen af 'The Gold Diggers' i 1983 genbesøger Rose English og Sally Potter deres kollektive praksis. Det skete gennem udstillingen 'Berlin: Remembering the Spectacle' (2023) på HEIRLOOM center for art and archives. I forbindelse med udstillingen, blev 'The Gold Diggers' vist på Cinemateket, og de lavede en performance* på HEIRLOOM, hvorefter de mødtes med forfatter og journalist, Linea Maja Ernst. Det kom der denne anmeldelse ud af (uddrag):

DERES HOVEDVÆRK er spillefilmen *The Gold Diggers* fra 1983. Det er en fuldstændig fabelagtig, umulig film. Bare produktionsvilkårene. Hele filmcrewet var kvinder. Alle blev udbetalt den præcis samme løn. Det er en sort-hvid, eksperimenterende film, men hovedrollen blev spillet af den store dame Julie Christie. Hun spiller på sin vis sig selv, eller hun spiller selve det kvindelige ikon, filmhistoriens smukke, tavse heltinde, som har hukommelsestab og skal forsøge at forstå, hvem hun er. Den anden kvindelige hovedrolle, Colette Laffont, er en sort, ukendt skuespiller, men hun er bevidst placeret som ligeværdig med den store stjerne, på sin vis friere. I en fantastisk scene kommer hun ridende ind midt i et bal, hjælper Julie Christie op bag på hesten og stikker af med hende. Triumf.

Der er ikke det, der ligner en lineær struktur, narrativet er en spiral. Vi vender tilbage til de samme tableauer med små forskydninger. Som musik, først et tema, så en variation over det, et vers, omkvæd, AB-AB, figurerne spejler og gentager hinanden med forskydninger. Hen mod slutningen henter Colette Laffont igen Julie Christie på hesten i en identisk scene. De galopperer afsted sammen. Igen triumferende. Men hvor langt når de denne gang? Hvor mange gange skal man gentage sin frigørelse, hvor mange gange vil hukommelsestabet sænke sig?

Filmen handler om alt det, vi taler om nu: kapitalismekritik, antiracisme, the male gaze. Fra 1983. Vi har talt om det i 40 år, vi har talt om det længere endnu. Kan I huske det?

The Gold Diggers er besværlig, men helt definitivt et mesterværk. Smuk, flabet, enestående. Hvordan var reaktionerne fra anmelderne i samtiden? Nærmest hadefulde. Filmen blev haglet ned. Den var prætentios. Kedelig. Tortur, faktisk.

De voldsomme reaktioner på *The Gold Diggers* fik Sally Potter til at tvivle på filmen, hvis ikke hele sin filmkarriere. Hun og Rose English lavede ikke flere projekter sammen. Da hun genfortæller det, lyder hun som en, der stadig ikke kan fatte, hvor misogyn kritikken var. »Jeg vandrede ti år i ørkenen, forvist fra filmbranchen. Jeg kunne ingen støtte få til projekter. Så lavede jeg endelig Orlando,« fortæller Sally Potter. Resten er historie. Hendes filmatisering fra 1992 af Virginia Woolfs roman blev hendes gennembrud. Og verden blev introduceret for Tilda Swinton, der spillede den unge adelsmand, som lever 400 hundrede år og skifter køn, mens han, eller hun, leder efter kærligheden.

I mellemtiden er Rose English blevet en etableret, anerkendt kunstner. De blev til dem, de er, sammen. Men det er 40 år siden, de har været et makkerpar. Nu har de genfundet hinanden en martsdag i København. De har lige fået publikum til at gå i opløsning med deres genopførte performance. Nu sidder de med hver sin kop te og forklarer en himmelfalden journalist, at kvindekamp, at selve historien, er en spiral, vi vender tilbage til de samme indsigter, de samme konflikter. Ligesom i *The Gold Diggers*, hvor de samme billeder vender tilbage, mens to kvinder forsøger at huske og forstå, hvad der er gået forud.

»Magtsystemer afhænger af hukommelsestab,« siger Rose English alvorligt. »Af, at man ikke kender sin egen historie. Så man ikke kan gøre noget ved sin egen undertrykkelse.«

'Op på hesten igen' by Linea Maja Ernst, Weekendavisen, 24. marts 2023

* Sally Potter og Rose English genopførte et væsentligt moment fra performance 'Berlin' (1976), hvor English stirrer ind i en pære, indtil hendes øjne løber i vand.